

Parlament inicial

Les sortides de la Secció a tots els territoris de parla catalana ens els fan conèixer més bé, ens posen en contacte amb la societat activa de cada lloc, amb els estudiosos i informants locals i també amb el paisatge físic i cultural. Són altament satisfactòries, i ens hem sentit ben rebuts a la Franja d'Aragó, a les Illes, a Perpinyà, al País Valencià, a Andorra i a l'Alguer, o més a prop, a Tarragona, a Banyoles o a Vic. Fins i tot al Carxe, en un reducte català en terres de Múrcia, la coincidència lingüística ens agermana i hi trobem el caliu que ens fa seguir endavant a tots. En llocs més distants, geogràficament o políticament, els treballadors de la llengua troben suport i escalf en companyia dels representants de l'acadèmia de la llengua catalana.

És per a mi una doble satisfacció ser present en aquestes Jornades de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans a Reus. Em fan sentir hoste en el doble sentit de la paraula, el d'amfitrió i el de convidat; com a reusenc i com a membre de la Secció Filològica. Si es tracta d'homenatjar el qui en fou membre corresponent, mestre i amic, Ramon Amigó i Anglès, amb els seus familiars, col·legues i conciutadans i en el marc del centenari tant de la Secció com de la primera trobada d'ateneus al Centre de Lectura, convindreu amb mi que l'ocasió s'ho val i que tenim el goig complert.

Cal recordar —i recordar-nos— que almenys dos altres reusencs han precedit Ramon Amigó com a membres corresponents d'alguna secció de l'Institut d'Estudis Catalans: Eduard Toda i Salvador Vilaseca. Tots ells comparteixen aquesta col·laboració amb membres corresponents de talla internacional com, per citar-ne només alguns, Costa i Llobera, Miquel Batllori, Miquel Dolç, Agustí Altisent, Lucien Poincaré, Wilhelm Meyer-Lübke, Walter von Wartburg, Ramon Menéndez Pidal o Pierre Vilar.

L'aportació de Reus a l'Institut d'Estudis Catalans ve de lluny i també compta amb diversos membres numeraris. Recordem que Guillem M. de Brocà i de Montagut va ser un dels fundadors de l'Institut el 1907 i Josep Laporte, membre numerari des de 1978, en va ser president del 2000 al 2005. Gabriel Ferratè i Pascual i Josep Iglésies i Fort són altres reusencs que han actuat des de diverses seccions i han sobresortit en la tasca al servei de Catalunya des de les seves respectives especialitats. També en les societats filials i en els projectes i publicacions de l'Institut hi ha con-ciudadans nostres, que farien la llista interminable.

No ens volem quedar a Reus; és sabuda la seva projecció més enllà dels límits ciutadans i comarcals. El Camp de Tarragona és el lloc de naixement dels membres de la Secció M. Teresa Cabré i Castellví de l'Argentera i Joan Martí i Castell de Tarragona. Miquel Àngel Pradilla s'ha instal·lat a Cambrils i Josep Vallverdú a la Conca, ben pròxima al Camp, i molts camptarragonins han nodrit altres seccions, com a membres numeraris o com a corresponents: Higiní Anglès de Maspujols, Josep M. Domènech i Mateu de Valls, Octavi Fullat d'Alforja; Longí Navàs de Cabassers o Evarist Giné de Falset, però lligat a Reus en la seva etapa formativa.

No es tracta de fer llistes exhaustives. Només vull subratllar que hi ha llaços més enllà d'aquesta trobada puntual. I que la resposta de Reus a la nostra visita i la dels estudiosos a qui hem demanat de participar-hi ha estat coherent amb aquesta tradició i amb la consideració per la tasca de vetllar per la llengua catalana que l'Institut d'Estudis Catalans té encomanada. El Centre de Lectura ens ha obert les portes en aquest centenari conjunt, el col·lectiu En Veu Alta intervé desinteressadament al final de la primera sessió acadèmica, la Universitat Rovira i Virgili (URV) també hi és representada, les entitats públiques i privades ens han donat suport material i, més important i tot, amb una cortesia que mostra la consideració que els mereix la nostra més alta institució normativa. Cal dir que l'Ajuntament de Reus com a amfitrió ciutadà, la Diputació i els Serveis Territorials del Departament de Cultura de la Generalitat a Tarragona han estat disposats a col·laborar des del primer moment. I si les institucions públiques han respost d'acord amb la seva convicció i la seva funció cultural, s'ha de valorar també la participació de la Fundació Privada Reddis, que amb tanta responsabilitat patrocina activitats culturals i socials reusenques.

Iniciem la primera de les sessions acadèmiques obertes al públic. La d'avui és especialment dedicada a Ramon Amigó i reuneix participants que n'han estat deixebles, biògraf i amics, que estudien algun aspecte relacionat amb la figura o amb els interessos científics de l'homenatjat. La de demà consistirà en ponències de temàtica diversa que ens oferiran professors universitaris, un professional de la informació, un especialista en cultura popular i estudiosos d'un poeta reusenc tan representatiu com Gabriel Ferrater. Hem volgut que fessin les ponències gent d'aquí, de Reus, o professors de la URV, més que no pas membres de la Sec-

ció Filològica, que ens limitem a escoltar aquestes sens dubte interessants aportacions i a moderar les dues sessions en la persona de Josep Moran, que va tenir una estreta col·laboració amb Ramon Amigó, i M. Teresa Cabré i Castellví, especialista en un dels temes tractats i que, nascuda a l'Argentera, ens és pròxima també territorialment.

JOAQUIM MALLAFRÈ
Secció Filològica
Institut d'Estudis Catalans